هر روز تعدادی واحد تجاری و خدماتی در شهرهای مختلف به صورت موقت تعطیل می‌شوند

وعده اشتغال‌زایی یا موج بی‌کاری بعد از پلمب؟

سامان موحدی‌راد: در هفته‌های گذشته چند خبر به محتوای تکراری رسانه‌ها تبدیل شده است؛ گرانی خودرو، کمبود مرغ، اظهارنظر درباره حجاب و البته خبر پلمب واحدهای تجاری-خدماتی در شهرهای مختلف. اولین خبرها از پلمب واحدهای تجاری و خدماتی در هفته پایان سال و در آستانه تعطیلات سال نو منتشر شد؛ جایی که چند مرکز اقامتی و تفریحی مشهور که خودشان را برای پذیرایی از مسافران عید آماده می‌کردند، پلمب شدند تا شوکی به صنعت گردشگری وارد شود. با شروع تعطیلات عید این فرایند ابعاد گسترده‌تری به خود گرفت و حالا و در دهه اول اردیبهشت، کار به جایی رسیده که روزانه می‌توانید خبر پلمب تعداد بیشتری واحد تجاری و خدماتی را در رسانه‌های رسمی بخوانید. در جدیدترین خبر، دور روز گذشته یک مرکز تجاری بزرگ در تهران با بیش از ۴۵۰ واحد تجاری و غذایی و بیش از هزارو ۵۰۰ پرسنل پلمب شد. پلمب همه این واحدهای تجاری و خدماتی از سوی مسئولان عدم رعایت قوانین و مقررات مربوط به پوشش یا همان عدم رعایت حجاب عنوان شده؛ موضوعی که به چالشی‌ترین مسئله هفت ماه گذشته تبدیل شده است. پلمب مغازه‌ها و پاساژها به دلیل عدم رعایت حجاب از سوی شهروندان، بحث‌های گوناگونی را ایجاد کرده است؛ از قانونی‌بودن یا قانونی‌نبودن این اقدام تا تلاش برای رودررو قراردادن مردم در مسئله حجاب. یکی دیگر از ابعاد مهم این مسئله ضرر و زیان اقتصادی است که در وضعیت بحرانی کنونی به کسب‌وکارها وارد می‌کند. دولت سیدابراهیم رئیسی در دومین سال فعالیتش با چالش عدم تحقق وعده‌ها در زمینه‌های مختلف مواجه است. یکی از مهم‌ترین مواردی که دولت رئیسی در چند وقت اخیر به‌عنوان مهم‌ترین دستاورد معرفی می‌کند، ایجاد یک میلیون شغل است که باوجود ادعاهای چندباره وزیر کار از سوی کارشناسان مختلف تشکیک شده است. ولی حتی با فرض اینکه ادعاهای دولت در زمینه ایجاد شغل درست هم باشد، با موج پلمب‌ها و واردکردن خسارت به کسب‌وکارها باید شاهد موج گسترده بی‌کاری باشیم؛ آن‌هم بعد از موج بی‌کاری که در هفت ماه گذشته و در پی اختلال‌های رخ‌داده در دسترسی شهروندان به اینترنت ایجاد شده بود. به نظر می‌رسد سیاست‌های سخت‌گیرانه و فشار به واحدهای تجاری و خدماتی می‌تواند تنها دستاورد دولت را هم بر باد دهد.

چند واحد تجاری تاکنون پلمب شده‌اند؟

اطلاع‌رسانی درباره تعداد واحدهای پلمب‌شده چندان به‌صورت جامع و کامل انجام نمی‌گیرد اما با کنار هم قراردادن اظهارات مقام‌های رسمی در این زمینه، می‌توان به تصویری از وضعیت ایجادشده برای کسب‌وکارهای ایرانی دست یافت. سردار منتظرالمهدی، سخنگوی فراجا، اواخر فروردین امسال و یک روز بعد از اجرای «طرح مقابله با بی‌حجابی» از همان شنبه معروف، خبر داد ۱۵۶ مغازه و تالار و باغ پلمب شده‌اند. با پلمب مرکز خرید اپال هم ۴۵۰ واحد تجاری و غذایی تعطیل شده‌اند. در پایان تعطیلات عید معاون نظارت و بازرسی سازمان صمت در استان مازندران از پلمب ۳۳۸ واحد صنفی به دلیل بی‌توجهی به مسئله عفاف و حجاب خبر داد که این عدد به پیش از اجرای طرح فراجا برای مقابله با بی‌حجابی بازمی‌گردد که قطعا به این عدد اضافه می‌کند؛ چراکه برای نمونه فرماندار آمل در پنجم اردیبهشت امسال از پلمب ۱۰ واحد صنفی در این شهرستان در راستای اجرای طرح ارتقای امنیت اجتماعی خبر داد. همین روز گذشته هم فرمانده انتظامی مشهد از پلمب ۱۵ واحد صنفی در این شهر به خاطر رعایت‌نکردن حجاب خبر داد. در قم هم در همین روزهای اردیبهشتی سه واحد صنفی به دلیل رعایت‌نکردن حجاب تعطیل شدند. در استان گیلان هم اخبار گوناگونی از پلمب واحدهای صنفی به گوش می‌رسد. در رشت یک باشگاه زنانه، یک مرکز خدمات روانپزشکی و یک مجتمع اقامتی به دلیل رعایت‌نکردن حجاب پلمب شدند. در فومن پنج واحد صنفی در یک ماه گذشته پلمب شدند. در تعطیلات عید هم رئیس سازمان صمت گیلان از پلمب پنج واحد دیگر در این استان خبر داده بود. بنا بر اعلام مسئولان در زمان اجرای این طرح ۴۵ واحد در کرمانشاه و ۸۰ واحد تجاری در آذربایجان غربی هم پلمب شده‌اند. ۱۴ کافه‌رستوران در رفسنجان، هفت واحد صنفی در سوادکوه، ۴۱ واحد صنفی در اصفهان، ۲۷ واحد صنفی در شهرری به خاطر عدم رعایت شئونات ماه رمضان، ۱۹ واحد صنفی در هرمزگان، سه کافه در قشم، دو واحد صنفی در اسفراین، چهار واحد صنفی در یزد، چهار واحد صنفی در ورامین و... همه و همه در یک ماه گذشته پلمب شده‌اند. از آخرین گزارش پلیس در زمینه آمار واحدهای پلمب‌شده ۱۰ روز می‌گذرد، اما کنار هم قراردادن این اعداد و ارقام نشان می‌دهد که احتمالا تا دو هزار واحد صنفی در یک ماه اخیر پلمب شده‌اند.

کسب‌وکار سلبریتی‌ها زیر تیغ پلمب

در روزهای گذشته خبرگزاری فارس گزارشی منتشر کرد از وضعیت رستوران سلبریتی‌هایی که در آستانه پلمب‌شدن قرار دارند و تاکنون اخطار پلمب دریافت کرده‌اند. پیش از رستوران منتسب به رضا رشیدپور در کیش و همچنین رستوران سرمربی تیم ملی، امیر قلعه‌نویی هم پلمب شده بودند. فارس در گزارش خود نوشته بود:

در حوزه صنوف درخصوص کشف حجاب و رفتار خارج از شئونات اسلامی ابتدا به آنها تذکر و اخطار پلمب داده شده و در صورت عدم تمکین پلمب خواهند شد که این موضوع شامل باغ‌تالارها، رستوران‌ها و مراکز بزرگ هم خواهد شد. ارائه تذکر و صدور هشدار پلمب شامل تمام واحدهای صنفی شده که کشف حجاب در آنها صورت گرفته است؛ چه اصناف افراد معمولی جامعه چه واحدهایی که مالکیت یا مدیریت آنها متعلق به افراد مشهور ازجمله هنرمند، بازیگر، ورزشکار یا سلبریتی باشد؛ چراکه پلیس در اجرای قانون هیچ تفاوتی بین افراد قائل نیست.

ازجمله واحدهای صنفی و رستوران‌هایی که در روزهای اخیر در پی کشف حجاب تذکر و اخطار پلمب گرفته است، می‌توان به رستوران معروف تنفوراور مربوط به علی دایی در کامرانیه اشاره کرد؛ همچنین رستوران نامبر۶ متعلق به بستگان درجه‌یک کریم باقری، رستوران هیچ مربوط به بهاره رهنما، رستوران باب‌البحر مربوط به علیرضا منصوریان، کافه لوتک و رستوران کساب محمدرضا گلزار ازجمله واحدهای صنفی هستند که به علت کشف حجاب اخطار پلمب برای آنها صادر شده است. شنیده‌ها حاکی از آن است که اخطار پلمب پلیس اماکن برای واحدهای صنفی متعلق به وزارتخانه جهاد کشاورزی نیز صادر شده است.

گزارش وزیر کشور در مجلس

در هفته‌ای که گذشت وزیر کشور هم به مجلس رفته بود تا گزارشی درباره اقدامات این وزارتخانه درباره وضعیت حجاب ارائه کند. بخشی از سخنان وزیر به مسئله پلمب واحدهای تجاری هم اختصاص داشت. محمدصالح جوکار، رئیس کمیسیون شوراهای مجلس شورای اسلامی که روایتی از این جلسه را در اختیار رسانه‌ها قرار داده است، می‌گوید: احمد وحیدی، وزیر کشور، با حضور در کمیسیون گزارشی از اجرای طرح عفاف و حجاب توسط فراجا به اعضای کمیسیون ارائه کرد. در این گزارش، ضمن تاکید بر فرهنگ‌سازی در حوزه عفاف و حجاب عنوان شده بود به‌جای برخورد فیزیکی، برخورد هوشمندانه در طرح عفاف و حجاب در دستور کار فراجا قرار گرفته است. رئیس کمیسیون شوراهای مجلس اظهار کرد: وزیر کشور گفت کسانی که مرتکب کشف حجاب در سطح جامعه شوند یا بی‌حجاب و بدحجاب داشته باشند، ابتدا به‌صورت پیامکی تذکر دریافت می‌کنند. وزیر کشور عنوان کرد بعد از تذکر پیامکی، در صورت اصرار فرد بر عدم رعایت حجاب در مراکز خدمات عمومی، به این قبیل افراد خدمتی ارائه داده نمی‌شود و در صورت اصرار افراد به عدم رعایت حجاب پس از این مرحله موضوع برای بررسی بیشتر به قوه قضائیه ارسال خواهد شد. همچنین در گزارش وزیر کشور آمده بود که واحدهای صنفی که در آنها عفاف و حجاب رعایت نشود، پلمب می‌شوند.

حقوق‌دان‌ها چه می‌گویند؟

در روزهای گذشته و در پی پلمب گسترده کسب‌وکارها گفت‌وگوهای فراوان حقوقی هم درباره قانونی‌بودن یا غیرقانونی‌بودن این اقدام در گرفته است.

محسن برهانی از استادان حقوق دانشگاه دتهران در واکنش به این رویدادها در حساب توییتری‌اش نوشت: «سرتاسر فقه را زیرورو کنید. محال است بتوانید دلیلی برای این دو جمله پیدا کنید: فروشنده نباید به خانم بی‌حجاب، کالا بفروشد. اگر خانم بی‌حجابی در فروشگاهی دیده شد، آن فروشگاه را باید بست. نه قانون را رعایت می‌کنید نه شرع را. متحیریم. با چه ادبیاتی با شما سخن بگوییم؟». برهانی چندی پیش هم در پی پلمب مجتمع بین‌راهی مهروماه در حساب توییتری‌اش نوشته بود: «بستن یک مکان و برگزاری کلاس‌های آموزشی و الزام مالک و کارمندان به نهی از منکر و جلوگیری از ورود افراد بدحجاب، هیچ مستند قانونی و شرعی ندارد و عین منکر است. به اسم نهی از منکر، مرتکب منکر می‌شوند. قبل از اقدام، احکام و قوانین را بخوانید تا خودتان موضوع نهی از منکر نشوید».

محمد منصوری‌بروجنی، استاد حقوق دانشگاه اصفهان نیز در یادداشتی مسئله عدم ارائه خدمات به افراد بی‌حجاب را نقد کرد و در بخشی از آن نوشت: «آیا کسی شنیده است که خیابان را به خاطر ارتکاب قتلی در آن توقیف کنند؟ آیا ممکن است اداره‌ای را به خاطر ارتشا در آن تعطیل کرد؟ آیا به خاطر تخلف رئیس‌جمهوری از وظایف قانونی خود، میز ریاست‌جمهوری را می‌توان توقیف کرد؟ گویندگان متوجه بار کلمات خود نیستند؛ اگر ایشان مدعی‌اند محدوده‌ای حوزه عمومی است، یعنی در تملک مجرم نیست، سببیتی در وقوع جرم نداشته و نمی‌توان با آن رفتار آلت جرم کرد. در حوزه عمومی، مسئولیت کیفری شخصی است و عرصه عمومی سهمی در ارتکاب جرم ندارد. به همین طریق نمی‌توان واحدهای صنفی را به دلیل رخداد کشف حجاب در آنها پلمب کرد».

ادامه از صفحه اول

عصاره تاریخ ایران

ژاله آموزگار به زبان فارسی نیز اشاره کرد که اسلامی‌ندوشن آن را ودیعه‌ای نزد هر ایرانی می‌دانست و گفت: «ندوشن نثری طناز داشت؛ هم خوب می‌نوشت و هم زیبا». در ادامه مراسم داریوش رحمانیان و محمود شالویی نیز از قلم روان و احساس عمیق و نگاه بلند و فکر و فرهنگ والا و ماندگار اسلامی‌ندوشن سخن گفتند که به بلندای تاریخ ما است و استاد ندوشن را «عصاره تاریخ ما و زبان گویای اندیشه ایرانی» خواندند. کامیار عابدی، از دیگر سخنرانان مراسم، به نگاه اجتماعی و مدنی اسلامی‌ندوشن به‌ویژه در کتاب «ایران را از یاد نبریم» اشاره کرد و در قیاس ایشان با دیگر روشنفکران مؤثر ایرانی گفت: «تأثیر فرهنگی دکتر اسلامی‌ندوشن نسبت به احمد کسروی یا جلال آل‌احمد کوتاه‌تر اما عمیق‌تر و پایاتر و ماناتر بود».

دکتر اسلامی‌ندوشن از مفاخر فرهنگی ایران‌زمین روز پنجم اردیبهشت سال گذشته در ۷۹ سالگی در کانادا از دنیا رفت. کار اسلامی‌ندوشن وجوه مختلف داشت، او شاعر، نویسنده، مترجم، پژوهشگر و حقوق‌دان بود و در تمام این عرصه‌ها آثاری درخور و ماندگار از خود بر جای گذاشت. ایران و فرهنگ ایران از دغدغه‌های محوری اسلامی‌ندوشن در آثارش بود تا حدی که وطن، فرهنگ و اجتماع، منظومه فکری این نویسنده روشن‌اندیش را می‌سازند. بی‌تردید فرهنگ و اتصال آن با زبان فارسی از دیگر مسائلی بود که اسلامی‌ندوشن به آن توجه ویژه داشت. وطن نزد دکتر محمدعلی اسلامی‌ندوشن، مفهومی فراتر از زادگاه فردی داشت، او در وطن‌دوستی حکمتی می‌دید که عمق و معنای بسیار دارد. به دلیل همین طرز تفکر بود که ایشان در اغلب آثارش به فرهنگ و تمدن و تاریخ ایران پرداخت و در هر فرصتی از اینکه ایرانی است و به زبان فارسی سخن می‌گوید، ابراز خرسندی می‌کرد. دکتر اسلامی‌ندوشن بی‌آنکه در وطن‌دوستی راه به افراط ببرد، خصوصیات تمدنی و فرهنگی ایران‌زمین را دست‌کم در میان کشورهای آسیا جامع و ممتاز می‌دانست و بر این باور بود که ایران بر سر چهارراه چهار تمدن شرقی و غربی و شمالی و جنوبی قرار گرفته و از هریک تأثیری پذیرفته و ازاین‌رو از فرهنگ خاصی برخوردار است. کشوری که تاریخ سه‌هزارساله‌اش به آن عمق و معنا و حزن کم‌نظیری بخشیده است. اسلامی‌ندوشن با باور به ریشه‌دار بودن ایران از شکوه تاریخی سخن می‌گفت که به اعتقاد او با وجود اُفت اخلاقی که در جامعه وجود دارد، به ایران بازخواهد گشت: «من در قعر ضمیر خود احساسی دارم و آن اینکه رسالت ایران به پایان نرسیده است و شکوه و خرمی او به او بازخواهد گشت. من یقین دارم که ایران می‌تواند قد راست کند و آن‌گونه که درخور فرهنگ تمدن و سالخوردگی اوست، نکته‌های بسیاری به جهان بیاموزد».

محمدعلی اسلامی‌ندوشن در ندوشنِ یزد و در خانواده‌ای متوسط به دنیا آمد. اسلامی‌ندوشن سال‌های ابتدایی را در ندوشن و یزد سپری می‌کند و دوران متوسطه را در دبیرستان البرز تهران می‌گذراند و بعد وارد دانشکده حقوق می‌شود. مدتی بعد نیز برای ادامه تحصیل به سوربن پاریس می‌رود و رشته حقوق را تا مرحله دکتری ادامه می‌دهد؛ اما در پاریس بیشتر وقت خود را صرف ادبیات و تئاتر و سینما می‌کند. دکتر اسلامی‌ندوشن از سال ۱۳۴۸ تا سال ۱۳۵۹ در دانشگاه حقوق و دانشکده ادبیات دانشگاه تهران، به تدریس پرداخت، فصلنامه «هستی» را راه‌اندازی کرد و هم‌زمان در مجلات معروف آن دوره ازجمله «نگین» و «سخن» و «یغما» مقاله می‌نوشت. اسلامی‌ندوشن دلبستگی خاصی به مفاخر فرهنگی ایران داشت، از فردوسی و حافظ و سعدی و مولانا و ادبیات غنی قدیم تا معاصرانش و بیش از همه به صادق هدایت و کسروی که معتقد بود بیش از کسان دیگر در مسیر فکری او تأثیر داشته‌اند. اسلامی‌ندوشن گرچه در زمینه فرهنگ و تمدن قدیم ایران اشراف داشت، با تحولات اخیر وطنش و مردمان آن نیز بیگانه نبود و درباره وضعیت موجود می‌گفت: «ایران به مرحله‌ای از تاریخ رسیده است که دیگر همه آزمایش‌شوندگان آزموده شده‌اند و تنها دلخوشی‌ای که باقی می‌ماند، آن است که به هر قیمت شده روشن‌بین بمانیم». میراث دکتر اسلامی‌ندوشن، بیش از هفتاد کتاب در زمینه‌های مختلف تاریخ و فرهنگ و ادبیات و ترجمه ادبی و حقوق است که در میان آنها می‌توان به این آثار اشاره کرد: «ایران را از یاد نبریم»، «به دنبال سایه همای»، «جام جهان‌بین» (مجموعه مقالات ادبی)، «زندگی و مرگ پهلوانان در شاهنامه»، «داستان داستان‌ها: رستم و اسفندیار در شاهنامه»، «فرهنگ و شبه‌فرهنگ»، «در کشور شوراها: یادداشت‌های سفر اتحاد جماهیر شوروی»، «نوشته‌های بی‌سرنوشت»، «ذکر مناقب حقوق بشر در جهان سوم»، «ملال پاریس و برگزیده‌ای از گل‌های بدی» شارل بودلر، «نامه نامور: گزیده شاهنامه فردوسی»، «ایران و یونان در بستر باستان»، «ایران چه حرفی برای گفتن دارد؟»، «ایران و جهان از نگاه شاهنامه»، «چهار سخنگوی وجدان ایران (فردوسی، مولوی، سعدی، حافظ)»، «از رودکی تا بهار: درباره بیست‌ودو شاعر بزرگ ایران»، «سرو سخنگو: تک‌بیت‌هایی از چهار شاعر بزرگ ایران» و «تأمل در حافظ: بررسی هفتادوهفت غزل در ارتباط با تاریخ و فرهنگ ایران». فهرست بلندبالای آثار استاد اسلامی‌ندوشن، در زمینه شعر و نثر و ترجمه و تألیف، نشانگر اهمیت نوشتن در زندگی او است، خود او نیز در کتاب «زندگی، عشق و دیگر هیچ»، نوشتن و قلم را مانند هوا برای خود ضروری می‌داند و می‌گوید: «برای من مهم‌ترین عنصر نوشتن بوده است. قلم برای من مثل هوا است و چنان بوده که گویی نمی‌توانستم بدون اتکا به آن و بدون نوشتن تعادل خود را حفظ کنم و به زندگی خودم انگیزه ببخشم. نوشتن برای من مهم‌ترین چیز بوده و بر همه عوامل و دلخوشی‌های دیگر غلبه داشته است. هر روز که از خواب بیدار می‌شوم، در واقع امیدم این است که هرچه زودتر خود را آماده کنم و پشت میزم بنشینم. روزی که نوشته معین و مشخصی نداشته باشم، کسل می‌شوم و حتی سرگردان می‌مانم و نمی‌دانم که چه باید بکنم. همیشه باید یک کار نوشتن معین در برابرم باشد تا بتوانم روز خودم را شروع کنم و خود را مشغول دارم. چیزی که در زندگی بر آن تکیه داشته‌ام، قلم بوده است. بقیه چیزها برای من در سایه قلم حرکت کرده‌اند».

تسویه‌حساب سیاسی در شهرداری اصفهان با تعدیل نیروها

شرق: هم‌زمان با آغاز سال نو، ۳۰ نفر از نیروهای مدیریت شهری اصفهان با تصمیم شورای شهر و دستور مستقیم شهردار بی‌کار شدند. پس از برگزاری انتخابات در سال ۱۴۰۰ و آغاز به کار مدیریت جدید شهری در اصفهان، زمزمه‌هایی مبنی بر اخراج نیروهای دوره قبل که اکثرا در سمت‌های مدیریت میانی قرار داشتند، شنیده شد. گفته می‌شد شورای شهر اصفهان اصرار بر خروج نیروهایی دارد که در زمان نوروزی، شهردار سابق وارد شهرداری شدند و مدیریت کردند و بر همین اساس فهرستی جهت اخراج آماده و به کارگزینی اعلام شده بود. بر این اساس نیروهای دوره گذشته همگی یک سال و نیم را در حال تبعید در قسمت‌های مختلف شهرداری و در انزوا و ناامنی شغلی طی کردند تا پایان سال ۱۴۰۰ که در روز ۲۷ اسفند و در آخرین وقت اداری، تلفنی به ۳۰ نفر از کارمندان شرکتی و سازمانی اعلام شد قرارداد آنها سال آینده تمدید نخواهد شد.

درحالی‌که تورم اقتصادی و گرانی‌ها، معیشت کارمندان را با حداقل حقوق به خطر انداخته است، مدیریت شهری اصفهان معیشت ۳۰ نفر از جوانان را نشانه گرفت که همگی دارای مدرک تحصیلی عالی و تجربه‌های کاری هستند و در دوره قبل مشاغل خود را جهت خدمت به شهر ترک کردند و وارد شهرداری شدند.

شهرداری اصفهان اعلام کرده است با تشکیل یک کمیته سالم‌سازی اداری با حضور اعضای شورای شهر چنین تصمیمی اتخاذ شده است. دلیل اصلی مدیریت شهری برای اخراج نیروها این‌گونه بیان می‌شود که آنها بدون مجوز، جذب شهرداری شده‌اند. حال آنکه حداقل در ۲۰ سال گذشته همه کارکنان شهرداری اصفهان در تمام دوره‌ها به همین شکل جذب این نهاد شده‌اند، اما در هیچ دوره‌ای اخراج نیرو به این شکل و با این تعداد رخ نداده است. در دوره مدیریت شهری گذشته ۲۵۰ نیرو وارد شهرداری اصفهان شدند که قرارداد تعدادی از آنها با سازمان‌ها و بقیه با یک شرکت تأمین نیرو منعقد شد. این فهرست ۳۰نفری از افراد تعدیل‌شده که همگی از نیروهای اصلاح‌طلب و اکثرا مدیران میانی دوره گذشته هستند، نشان از یک تسویه‌حساب سیاسی دارد و گفته می‌شود در ماه‌های آینده تعداد فهرست‌های بیشتری جهت تعدیل از این کمیته خارج خواهد شد. در پاسخ به اعتراض کارمندان تعدیل‌شده، مدیر منابع انسانی شهرداری اصفهان اعلام کرده تعدیل نیروها بر اساس چهار شاخص انجام شده است. به گفته وی نیروهایی که در فهرست قرار دارند مدرک تحصیلی آنها با پست فعلی‌شان تطابق ندارد. این در حالی است که شهردار اصفهان با مدرک الهیات و مشاوره بر این مسند نشسته است! و از سوی دیگر این نیروها با تصمیم کارگزینی در یک سال و نیم گذشته در سمت‌های غیرمرتبط قرار گرفته‌اند. سرپرست‌نبودن آقایان یکی دیگر از شاخص‌های ارزیابی کمیته سالم‌سازی اعلام شده است. درحالی‌که همه کارمندان در زمان جذب به شهرداری از کانال‌های ورودی حراست و بازرسی عبور می‌کنند و اگر در سمت‌های مدیریتی قرار بگیرند نیز احراز صلاحیت خواهند شد. کمیته سالم‌سازی شهرداری اصفهان که مشخص نیست با کدام مجوز تشکیل شده است، داشتن مشکل امنیتی و نداشتن احراز صلاحیت از نهادهای امنیتی را یکی دیگر از شاخص‌های این کمیته اعلام کرده است. با وجودی که از عمر حضور هر کدام از افراد تعدیل‌شده در شهرداری حداقل شش سال می‌گذرد و گفتن این حرف در اصل زیر سؤال بردن عملکرد دستگاه‌های امنیتی و حراست و بازرسی شهرداری است. به گفته قاسم‌زاده، شهردار اصفهان، این شهرداری با کمبود نیرو مواجه است اما از یک‌سو در چند روز اخیر به دلیل تغییر در قوانین تأمین اجتماعی با درخواست بازنشستگی نیروهای باتجربه مواجه شده است و از سوی دیگر نیز آقایان در آستانه سال نو و ماه مبارک رمضان طی بدعتی، خلاف عرف و مقررات اداری سفره ۳۰ نفر را خالی کردند تا نیروهای تازه وارد خود را جایگزین کنند.